

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 498/2021
18.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Бисерке Живановић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле АА из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Миодраг Игњатовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Нишу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гжрр 477/2020 од 04.11.2020. године, у седници већа одржаној 18.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гжрр 477/2020 од 04.11.2020. године, у одбијајућем делу става другог изреке, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гжрр 477/2020 од 04.11.2020. године, у одбијајућем делу става другог изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту Прр 212/19 од 22.07.2020. године, исправљеном решењем истог суда Прр 212/19 од 07.09.2020. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана је тужена да тужилци, на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року, у предмету Привредног суда у Нишу Ст 47/2010, исплати износ од 500 евра, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, а на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, исплати износ неисплаћеног потраживања у поступку стечаја Ст 47/2010 који се води пред Привредним судом у Нишу у износу од 779.392,10 динара, са законском затезном каматом на износ од 492.824,30 динара од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке одбијен је, као неоснован, део тужбеног захтева за исплату законске затезне камате на досуђени износ материјалне штете од 492.824,30 динара за период од 04.11.2019. године као отварања стечајног поступка до 22.07.2020. године као дана пресуђења и на износ од 7.072,00 динара почев од 08.07.2019. године као дана подношења тужбе до исплате. Ставом трећим изреке

обавезана је тужена да тужилји накнади трошкове поступка у износу од 67.875,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гжрр 477/2020 од 04.11.2020. године ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване, жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке. Ставом другим изреке првостепена пресуда је преиначена у ставу другом изреке тако што је обавезана тужена да тужилји на досуђену накнаду материјалне штете у износу од 492.824,30 динара исплати законску затезну камату од 08.07.2019. године до 22.07.2020. године, одбијен је, као неоснован, захтев за исплату законске затезне камате од 04.11.2019. године до 08.07.2019. године и обавезана је тужена да тужилји на досуђену накнаду материјалне штете у износу од 7.072,00 динара плати законску затезну камату од 08.07.2019. године до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужилје за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилја је благовремено изјавила ревизију, побијајући је у одбијајућем делу става другог изреке, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, у даљем тексту: ЗПП).

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата новчаног обештећења као и накнада имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, у висини утврђеног потраживања у поступку стечаја Ст 47/2010 који се води пред Привредним судом у Нишу. О овом праву тужилје као и о почетку тока законске затезне камате на главни дуг ненаплаћеног потраживања у поступку стечаја, другостепени суд је одлучио у складу са правним ставовима израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима тужилаца, са истим или сличним правним основом. Питање доласка дужника у доцњу по члану 324. став 2. ЗОО није спорно у судској пракси, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно наведеном, у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, те је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018,

18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца недозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка, ако не чине главни захтев.

У конкретном случају тужиља је ревизију изјавила против одлуке којом је одлучено о захтеву за исплату законске затезне камате на главно потраживање, што у овој правној ствари не представља главни захтев, већ споредно потраживање.

Чињеница да је одлука о камати побијаном другостепеном пресудом преиначена, не утиче на дозвољеност ревизије, јер се дозвољеност ревизије не цени према одредби члана 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 55/14) односно новелираној одредби члана 403. став 2. тач. 2. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци решења.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић